

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Ndob/23/2025
Identifikačné číslo spisu:	6124455822
Dátum vydania rozhodnutia:	29.07.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivana Nemčeková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:6124455822.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivany Nemčekovej a členiek senátu JUDr. Andrey Moravčíkovej, PhD. a JUDr. Lenky Praženkovej, v spore žalobcu Dives & prosper s.r.o., so sídlom Narcisová 2607/28, 979 01 Rimavská Sobota, IČO: 45 567 271, zastúpeného advokátom JUDr. Andrejom Bartakovičom, so sídlom Veterná 1736/79, 979 01 Rimavská Sobota, IČO: 42 193 745, proti žalovanému Štefan Peller, nar. XX.XX.XXXX, s miestom podnikania Biely jarok 590/28, 930 25 Vrakúň, IČO: 45 628 009, o zaplatenie 9 737,50 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 34Cb/56/2025, o nesúhlase Okresného súdu Trnava s postúpením sporu Okresným súdom Banská Bystrica, takto

rozhodol:

Príslušným súdom na konanie v spore je Okresný súd Trnava.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Banská Bystrica dňa 16.04.2025 postúpil spor na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Trnava z dôvodu, že po podaní odporu žalovaným v upomínacom konaní bol zo strany žalobcu podaný návrh na pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa § 10 ods. 3, resp. § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o UK“).

2. Okresný súd Trnava s postúpením sporu nesúhlasil a namietol, že nie je súdom príslušným na prejednanie a rozhodnutie sporu. Nesúhlas s postúpením odôvodnil tým, že žalobca vo vyjadrení z 19. marca 2025 nenavrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom podľa Civilného sporového poriadku, ale žiadal, aby súd neprihliadal na odpor žalovaného, nakoľko nespĺňa zákonom stanovené náležitosti podľa § 267 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej tiež „CSP“), a preto žiadal, aby súd podľa § 267 ods. 2 písm. c) CSP uznesením odpor odmietol, pričom návrh na pokračovanie v konaní podľa § 14 ods. 3 zákona o UK súčasťou podania nebol. Predkladajúci súd nepovažoval za splnené zákonné podmienky na postúpenie mu sporu, pričom vyjadril názor, že konanie malo byť podľa § 14 ods. 2 zákona o UK ex lege zastavené márnym uplynutím lehoty na podanie návrhu na pokračovanie v konaní. Kauzálna príslušnosť Okresného súdu Banská Bystrica preto zostala zachovaná.

Okresný súd Trnava podporne poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Ndob/140/2023 z 20. júna 2024.

3. Z vyššie uvedených dôvodov Okresný súd Trnava predložil súdny spis Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako súdu spoločne nadriadenému obom súdom podľa § 43 ods. 2 CSP na rozhodnutie o príslušnosti.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“), ako súd spoločne nadriadený Okresnému súdu Banská Bystrica a Okresnému súdu Trnava na rozhodnutie o príslušnosti (§ 43 ods. 2 CSP), po preskúmaní okolností sporu o príslušnosť, dospel k záveru, že nesúhlas Okresného súdu Trnava s postúpením sporu Okresným súdom Banská Bystrica, nie je dôvodný.

5. Podľa ustanovenia § 36 ods. 1 a 2 CSP, konanie sa uskutočňuje na súde, ktorý je na prejednanie príslušný. Príslušnosť sa určuje podľa okolností v čase začatia konania, takto určená príslušnosť trvá až do skončenia konania.

6. Podľa ustanovenia § 40 CSP, súd aj bez námietky skúma vecnú príslušnosť, kauzálnu príslušnosť a funkčnú príslušnosť počas celého konania; kauzálnu príslušnosť v obchodnoprávných sporoch súd skúma iba do otvorenia pojednávania alebo predbežného pojednania sporu.

7. Podľa ustanovenia § 43 ods. 1 CSP, ak súd postupom podľa § 40 a § 41 zistí, že nie je príslušný, bezodkladne postúpi spor príslušnému súdu bez rozhodnutia a upovedomí o tom žalobcu. Žalovaného upovedomí len vtedy, ak mu už bola žaloba doručená.

8. Podľa ustanovenia § 43 ods. 2 CSP, ak súd, ktorému bol spor postúpený, s postúpením nesúhlasí, bezodkladne predloží súdny spis bez rozhodnutia spoločne nadriadenému súdu na rozhodnutie o príslušnosti; ak ide o spor o miestnu príslušnosť, predloží súdny spis svojmu nadriadenému súdu. Týmto rozhodnutím sú sudy viazané.

9. Podľa § 2 zákona o UK, na konanie je kauzálnu príslušný Okresný súd Banská Bystrica.

10. Podľa ustanovenia § 10 ods. 1 zákona o UK, ak platobný rozkaz nebolo možné žalovanému doručiť do vlastných rúk, súd o tom žalobcu upovedomí a vyzve ho, aby v lehote 15 dní navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku.

11. Podľa ustanovenia § 14 ods. 1 zákona o UK, odpor, ktorý súd neodmietol, odošle žalobcovi bez zbytočného odkladu spolu s výzvou, aby sa k nemu v lehote 15 dní vyjadril a aby v tej istej lehote navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku.

12. Podľa ustanovenia § 14 ods. 2 zákona o UK, márnym uplynutím lehoty na podanie návrhu na pokračovanie v konaní podľa odseku 1 sa konanie zastavuje. O náhrade trov konania rozhodne súd na návrh.

13. Podľa ustanovenia § 14 ods. 3 zákona o UK, ak žalobca v lehote podľa odseku 1 podá návrh na pokračovanie v konaní, súd postúpi vec do piatich pracovných dní súdu príslušnému na jej prejednanie podľa Civilného sporového poriadku a strany o tom upovedomí. Ak príslušným na jej prejednanie je súd podľa § 2, súd strany upovedomí o pokračovaní v konaní.

14. Podľa ustanovenia § 15 ods. 1 zákona o UK, ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Civilný sporový poriadok okrem § 126.

15. Podľa čl. 11 ods. 1 CSP, úkony strán sporu sa posudzujú s prihliadnutím na ich obsah.

16. Podľa § 124 ods. 1 CSP, každé podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu.

17. Upomínacie konanie je alternatívnym spôsobom uplatňovania peňažných nárokov k postupu podľa CSP. Konanie o predmetnom peňažnom nároku bolo začaté dňom doručenia návrhu na vydanie platobného rozkazu Okresnému súdu Banská Bystrica a po splnení podmienok podľa § 10 ods. 1 zákona o UK, resp. § 14 ods. 3 zák. o UK, tento spor pokračuje na príslušnom súde podľa CSP v dôsledku podania návrhu žalobcu na pokračovanie v konaní. Z hľadiska uplatneného peňažného nároku konanie začaté na upomínacom súde tvorí jeden celok s konaním na súde príslušnom podľa CSP, pričom pre skúmanie procesných podmienok konania sú rozhodné okolnosti v čase začatia konania na upomínacom súde (§ 36 CSP) [m. m. 5Ndob/3/2023].

18. Okresný súd Trnava svoj nesúhlas s postúpením mu sporu založil na tom, že v podanom vyjadrení žalobcu k odporu absentuje návrh podľa § 14 ods. 1 a 3 zákona o UK na pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku, v dôsledku čoho neboli splnené zákonné podmienky na postúpenie sporu Okresným súdom Banská Bystrica. Podľa jeho názoru konanie malo byť podľa § 14 ods. 2 zákona o UK ex lege zastavené márnym uplynutím lehoty na podanie návrhu na pokračovanie v konaní.

19. Z obsahu predloženého spisu je zrejmé, že vyjadrenie žalobcu k odporu žalovaného proti platobnému rozkazu bolo upomínaciemu súdu riadne a včas doručené, pričom neobsahuje výslovný návrh podľa § 14 ods. 1 a 3 zákona o UK na pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa CSP. Uvedené podanie však obsahuje vyjadrenie žalobcu k veci samej v súvislosti s tvrdeniami žalovaného uvedenými v odpore proti platobnému rozkazu a zároveň návrh žalobcu, aby súd odpor odmietol ako vecne neodôvodnený, odkazujúc na úpravu v § 267 ods. 2 písm. c) CSP. Najvyšší súd dospel k záveru, že hoci vyjadrenie k odporu neobsahuje výslovný návrh na pokračovanie v konaní podľa § 14 ods. 3 zákona o UK, vychádzajúc z celkového obsahu tohto podania žalobcu, formulácií v ňom obsiahnutých, kontextu s prebiehajúcim upomínacím konaním a s prihliadnutím na účel tohto konania, je potrebné všetky tieto okolnosti zohľadniť a vyjadrenie žalobcu posudzovať bez prílišnej formálnej prísnosti. Pritom je výlučne v právomoci upomínacieho súdu posudzovať podania doručené počas trvania upomínacieho konania a súd, ktorému bol spis postúpený, nie je oprávnený z vlastnej iniciatívy opätovne preverovať obsah podaní a ich vyhodnotenie upomínacím súdom, ibaže by sa jednalo o hrubé porušenie ustanovení zákona o UK, ktorého dôsledkom by bolo nezákonné ukončenie upomínacieho konania a predčasné, resp. nesprávne postúpenie spisu na pokračovanie v konaní na súde príslušnom podľa CSP (m.m. 5Ndob/37/2024).

20. V nadväznosti na vyššie uvedené východiská, najvyšší súd konštatuje, že v tu posudzovanom prípade sa procesný postup upomínacieho súdu takouto excesívnou intenzitou nevyznačuje. Podanie žalobcu *expressis verbis* neobsahuje návrh podľa § 14 ods. 1 a 3 zákona o UK na pokračovanie v konaní, avšak práve s prihliadnutím na obsah tohto podania a jeho celkové vyznenie v kontexte s daným upomínacím konaním a jeho účelom, je zrejmé, že žalobca trvá na uplatnenom nároku, vyjadril sa vecne k argumentom žalovaného obsiahnutým v podanom odpore proti platobnému rozkazu, navrhol odmietnutie odporu, z čoho implicitne vyplýva, že trvá na konaní o uplatnenom nároku. Existencia sporu je daná, pričom žalobca v dotknutom podaní dal dostatočne najavo, že má záujem pokračovať v konaní a domôcť sa uplatneného nároku.

21. Najvyšší súd teda s prihliadnutím na obsahovú stránku podania - vyjadrenia k odporu, z ktorého jednoznačne (explicitne) vyplýva, že žalobca trvá na uplatnenom nároku a tiež, že (implicitne) trvá na konaní o tomto nároku, dospel k záveru, že formálny nedostatok výslovne vyjadreného návrhu na pokračovanie v konaní na súde príslušnom podľa CSP (§ 14 ods. 1, 3 zákona o UK) nemôže, z hľadiska preferencie materiálneho prístupu k spravodlivej ochrane ohrozených alebo porušených práv (čl. 2 ods. 1 CSP), zapríčiniť porušenie základných princípov civilného sporového konania, na ktorých spočíva aj osobitná úprava upomínacieho konania (§ 15 ods. 1 zákona o UK). Postupom podľa § 14 ods. 2 zákona o UK, na ktorý poukázal predkladajúci súd, by za daných okolností došlo k porušeniu práva žalujúcej strany na spravodlivý proces, a to z hľadiska nedodržania princípu zákazu odmietnutia spravodlivosti

(denegatio iusticiae). Tendencia menej prísneho (nie formalistického) posudzovania návrhu na pokračovanie v konaní na súde príslušnom podľa CSP a zohľadňovanie obsahovej stránky tohto podania sa prejavila taktiež v uznesení najvyššieho súdu sp. zn. 3Ndob/44/2024 z 28. augusta 2024 (publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR 5/2024 pod č. 48).

22. Najvyšší súd uzatvára, že s ohľadom na také okolnosti, akú sú dané v tu posudzovanej veci, návrh obsiahnutý vo vyjadrení žalobcu k odporu proti platobnému rozkazu na odmietnutie odporu spolu s vyjadrením zotrvania na uplatnenom nároku priznanom platobným rozkazom v upomínacom konaní, je z obsahovaného hľadiska potrebné považovať za návrh podľa § 14 ods. 3 zákona o UK na pokračovanie v konaní na súde príslušnom podľa CSP.

23. Pre úplnosť najvyšší súd dodáva, že uznesenie sp. zn. 1Ndob/140/2023 z 20. júna 2024, na ktoré odkazoval predkladajúci súd, nie je aplikovateľné na vzniknutú situáciu, nakoľko v citovanom uznesení je riešený prípad, kedy návrh na pokračovanie v konaní na súde príslušnom podľa CSP nebol súdu doručený v lehote 15 dní odo dňa doručenia výzvy žalobcovi. Najvyšší súd potom konštatoval, že v dôsledku nedodržania lehoty sa konanie vedené na upomínacom súde zo zákona zastavilo, pričom na túto skutočnosť nemalo vplyv ani podanie žalobkyne, v ktorom žiadala o odpustenie zmeškania lehoty a ani uznesenie upomínacieho súdu č. k. 30Up/1190/2022-70 z 2. novembra 2023, ktorým vyhovel žalobkyni a zmeškanie lehoty jej odpustil, nakoľko zastavenie konania nastalo ex lege. Fakt, že žalobkyňa v podaní doručenom upomínaciemu súdu až po uplynutí uvedenej lehoty výslovne nenavrhl pokračovanie v konaní na súde príslušnom podľa CSP, teda nemal rozhodujúci vplyv na samotné rozhodnutie o zachovaní príslušnosti upomínacieho súdu.

24. Vzhľadom na vyššie uvedené najvyšší súd konštatoval, že v danom prípade bol postup Okresného súdu Banská Bystrica, ktorým postúpil spor Okresnému súdu Trnava, ako súdu kauzálnu príslušnému, správny.

25. Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že nesúhlas Okresného súdu Trnava s postúpením sporu Okresným súdom Banská Bystrica nie je dôvodný, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

26. Rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3 : 0

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.